# Р Е Ш Е Н И Е
**№ 44500**

гр. София, 12.11.2026 г.

**В ИМЕТО НА НАРОДА**

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД**, **Първо отделение 64 състав,** в публично заседание на 13.10.2026 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Калинка Илиева**

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **6986** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административния процесуален кодекс (АПК) вр. чл. 46а, ал. 1 вр. чл. 44, ал. 6 от Закона за чужденците в Република Б. (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба на И. И. А., гражданин на У. и Б., [дата на раждане] в [населено място], Болградски район, О. О.., У. срещу заповед УРИ № 5392 ПАМ 292 от 24.05.2026 г., издадена от Главен оперативен дежурен, началник на 04- сектор при ООДЦ- СДВР, с която е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ връщане до страна на произход – У..

С жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на обжалвания акт, като нищожен и постановен в противоречие с материално правните разпоредби и явно несъответствие с целите на закона. Жалбоподателят счита, че административният акт е издаден без да е отчетено наличието на негови трайни връзки на територията на страната, както и със страната на произход. Не е отчел уязвимото му положение, свързано с влошено психично здраве, без да е осигурена адекватна помощ. Налице е висящо производство по предоставяне на закрила по Закона за убежището и бежанците. Претендира разноски.

Ответникът – Началник на 04- сектор при ООДЦ- СДВР оспорва жалбата като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки с подробни съображения в подкрепа на тезата си за законосъобразност на административния акт. Претендира юрисконсултско възнаграждение, като прави възражение за прекомерност относно размера на търсените от жалбоподателя разноски за адвокатско възнаграждение.

Административен Съд С. – град, I отделение, 87 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Производството по оспорената заповед е образувано въз основа на докладна записка №5392р-311 от 24.05.2026г. на ст. полицай в група „А.“ в сектор „Незаконна миграция“ към отдел „Миграция“ - СДВР до Началника на отдел „Миграция“ – СДВР от която е видно, че на 24.05.2026г. по получен сигнал от 04 РУ на СДВР, че техен екип е задържал на 23.05.2026г. лице с имена А. И., [дата на раждане] с ЛНЧ [ЕГН], гражданин на У. с регистрационна карта валидна до 04.03.2024г., извършващо хулигански действия, под въздействие на алкохол. След проведена беседа с лицето е установено, че е със изтекъл срок на пребиваване от 05.03.2024г. , не е подал заявление за подновяване на статута си, като не е напуснал страната след изтичане на срока на временната му закрила и няма данни за регистриран адрес в Република Б., тъй като заявява, че не живее на заявения от него адрес: [населено място], ул. „кап. М.“ №8 и води скитнически начин на живот, както и че няма близки и познати страната, като твърди, че ще се укрие и ще замине за страна в З. Европа; отказва да се завърне в страната си по произход.
При така изложените обстоятелства е направено предложение спрямо чуждият гражданин да бъде издадена заповед за налагане на ПАМ връщане до страната на произход.
На 24.05.2026г. Софийски районен съд с разпореждане № 6711 от 24.05.2026г. по НАХД № 7545 по описа за 2026г. на И. И. А. е наложил глоба в размер на 150 евро за нарушение на УБДХ.
Чуждият гражданин има предишна регистрация с № BG0701686 от 23.01.2024г.
Видно от писмо от ДАБ при МС изх. № КП-04-3474/12.06.2026г., И. А. [дата на раждане] в У. с ЛНЧ [ЕГН] е регистриран в ДАБ при МС, като „чужденец с предоставена временна закрила“ по смисъла на ЗУБ от 12.02.2022г., последната му регистрационна карта е с дата на валидност 04.03.2024г., като е със статус „чужденец с неподновена карта за временна закрила“. Той е подал молба от 09.06.2026г. за предоставяне на временна закрила, но поради непредставяне на документи за самоличност не се предприети действия по регистрация.
С оспорената заповед, на осн. чл. 44 ал.1 и чл. 41, т. 2 ЗЧРБ е наложена ПАМ- връщане до страната по произход.

Видно от удостоверение № 3679/2020 на Министерството на правосъдието И. И. А., с Указ № 54 от 19.07.2023 г. е придобил българско гражданство.
Представена е лична карта, издадена от Република Б., от която е видно, че е регистриран на адрес [населено място], ул. Л..
Със Заповед рег.№ 5392 ПАМ 292/24.05.2026г. на главен оперативен дежурен Началник на 04-сектор при ООДЦ-СДВР (л.20) на жалбоподателя И. А. е наложена ПАМ „Връщане до страна на произход“ - У..

Представена е Заповед № ДЗз-9426/06.12.2018г. на Директор на СДВР относно оправомощаване на лицата, които да налагат ПАМ по чл. 39а, ал.1 и чл. 44 ал.5, ал.6, ал.9 и ал.13 от ЗЧРБ;

При така установената фактическа обстановка и при спазване на изискванията на чл. 168, ал. 1-3 от АПК, за проверка на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК, настоящият състав прави следните правни изводи:
Жалбата е процесуално допустима. Жалбоподателят е адресат на акта, засегнат е неблагоприятно от обективираното в същия властническо волеизявление, поради което има правен интерес от оспорването му. Жалбата е насочена срещу индивидуален административен акт, подлежащ на пряк съдебен контрол за законосъобразност. Жалбата е подадена в рамките на срока за обжалване, поради което е процесуално допустима.
Оспорената заповед е издадена от Началник на 04- сектор при ООДЦ- СДВР, оправомощен със

Заповед № ДЗз-9426/06.12.2018г. на Директор на СДВР. Със заповедта са посочени държавните служители заемащи длъжностите, в това число и началник на сектор при отдел „Оперативен дежурен център“ на СДВР, оправомощени да налагат принудителни административни мерки по чл. 39а, ал.1 и чл. 44 ал.5, ал.6, ал.9 и ал.13 от ЗЧРБ. В конкретния случай, началник на 04- сектор при ООДЦ- СДВР, оправомощен със Заповед № ДЗз-9426/06.12.2018г. на Директор на СДВР е притежавал правомощия да издава заповеди за налагане на ПАМ по ЗЧРБ, а от там и заповед като процесната, поради което и следва да се приеме, че притежава компетентност за това.
Актът отговаря на изискванията на чл.59 АПК.
Българското гражданство се урежда от Конституцията на Република Б., от закона и от международните договори, които са в сила при настъпването на фактите или събитията, свързани с гражданството.
Разпоредбата на чл. 36 от ЗБГ гласи, че придобиването на българско гражданство по натурализация, възстановяването на българско гражданство, освобождаването и лишаването от гражданство и отмяната на натурализация се извършват с указ на Президента на Република Б.. У. влиза в сила от деня на издаването му.
По делото се установи, че жалбоподателят И. И. А. е гражданин на У., [дата на раждане] с ЛНЧ [ЕГН], е подал молба за придобиване на българско гражданство на основание чл. 15 от Закона за българското гражданство (ЗБГ), в резултат на която е издаден Указ на Вицепрезидента на Република Б. с № 54 от 19.07.2023 г. Съгласно чл.36 от ЗБГ указът влиза в сила от деня на издаването му поради, което считано от датата на издаването - 19.07.2023г. жалбоподателя е придобил българско гражданство.
Съгласно чл. 3 от Закона за българското гражданство български гражданин, който е и гражданин на друга държава, се смята само за български гражданин при прилагането на българското законодателство, освен ако в закон е предвидено друго.
Със Закона за чужденците в Република Б. се определят условията и реда, при които „чужденци“ могат да влизат, да пребивават и да напускат страната. Съгласно чл. 2 от ЗЧРБ „чужденец“ по смисъла на този закон е всяко лице, което не е български гражданин.
Заповедта е издадена при съществено нарушение на процесуалните правила- в случая неизясняване на фактическата обстановка, и по-специално това, че към датата на постановяването й жалбоподателят е бил с двойно гражданство – българско и украинско. Това нарушение е довело и до постановяване на незаконосъобразна заповед.
Заповедта е постановена на основание чл. 44 ал.1 и чл. 41, т.2 ЗЧРБ- Съгласно чл. 1, ал. 1 (Изм. - ДВ, бр. 29 от 2007 г.) Този закон определя условията и реда, при които чужденците могат да влизат, да пребивават и да напускат Република Б..
Съгласно чл. 2, ал. 1 (Изм. - ДВ, бр. 29 от 2007 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2009 г.) Чужденец по смисъла на този закон е всяко лице, което не е български гражданин.

Доколкото жалбоподателят е и български гражданин, то той не би имал качеството „чужденец“ по смисъла на цитираните норми и оттам – по отношение на него не би бил приложим ЗЧРБ. Ето защо оспорената заповед следва да бъде отменена.

По разноските.
Жалбоподателят представи списък с разноски, както и доказателства за плащането на разноски от 5,11 евро за държавна такса и 650 евро – за адвокатско възнаграждение. Поради което и предвид изхода на спора, следва да се присъдят такива.
По възражението на ответника за прекомерност на разноските.
Съгласно чл.8,ал.3 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения (Нова - ДВ, бр. 84 от 2016 г., изм. - ДВ, бр. 88 от 2022 г.) за процесуално представителство, защита и съдействие по

административни дела без определен материален интерес, извън случаите по ал. 2, възнаграждението е 1000 лева- равностойността на 511.29 евро. В случая договореното възнаграждение на адвоката е в размер на 650 евро – равностойността на 1271.29 лв. Настоящият състав намира, че не е прекомерно, предвид фактическата и правна сложност на делото, проведените две заседания и процесуалната активност на представителя на жалбоподателя; то не е много над минимума за един адвокат. Ето защо следва да се присъдят направените по делото разноски, представляващи заплатеното адвокатско възнаграждение.
Воден от гореизложеното и на основание чл.172 ал.2 от АПК във вр. с чл. 46а, ал.5 от ЗЧРБ, Административен съд София-град, Първо отделение, 64 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. И. А., гражданин на У. и Б., [дата на раждане] в [населено място], Болградски район, О. О.., У. срещу заповед УРИ № 5392 ПАМ 292 от 24.05.2026 г., издадена от Главен оперативен дежурен, началник на 04- сектор при ООДЦ- СДВР, с която е наложена принудителна адмиинистративна мярка /ПАМ/ връщане до страна на произход – У..
ОСЪЖДА Столична дирекция вътрешни работи да заплати на И. И. А., [дата на раждане] разноски в размер на 655,11 евро.
Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването.